

Prof. Zofia Uzelac
Wydział Aktorski
PWSFTviT im. L. Schillera
W Łodzi

**Recenzja pracy doktorskiej pana Cezarego Kosińskiego
pt. „Aktor w Procesie Twórczym. Analiza Pracy nad rolą
Makbeta”
oraz dorobku artystycznego
i pedagogicznego w związku z toczącym
się postępowaniem o uzyskanie stopnia doktora
w dziedzinie: Sztuk Teatralnych.**

Pan Cezary Kosiński ukończył Wydział Aktorski Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie (obecnie Akademia Teatralna) w roku 1996 uzyskując stopień Magistra Sztuki z wynikiem bardzo dobrym. Otrzymał angaż w Teatrze Dramatycznym w Warszawie, a następnie etat w Teatrze Rozmaitości (obecnie TR Warszawa). Współpracował z Warszawskim Teatrem Narodowym, Teatrem Powszechnym, Teatrem IMKA, Och-Teatrem, Teatrem Polonia i Teatrem Buffo oraz gościnnie grał w Narodowym Teatrze Starym w Krakowie. Pan Cezary Kosiński miał wyjątkowe szczęście, iż został zaproszony do udziału w przedstawieniu „Bzik Tropikalny” w reż. Grzegorza Jarzyny, gdzie zagrał główną rolę Sydney Price'a. Przedstawienie zostało okrzyknięte narodzinami „Nowego”.

„Bzik stał się już najmodniejszym spektaklem w Warszawie. jest bowiem zdaniem najmłodszej widowni „cool”. Czyni absurd i groteskę udziałem każdego z widzów, ofiarowując mu też odrobinę prawdziwej rozpacz i metafizycznego niepokoju. Nie jest to z pewnością teatr dla publiczności „zbydlęconej” jak powiedziałby Witkacy”.

Bzik Tropikalny przyniósł panu Cezaremu Kosińskiemu uznanie, liczne nagrody na wielu festiwalach m.in. za rolę Sydneya Price'a otrzymał nagrodę na XXII Opolskich Konfrontacjach Teatralnych Klasyka Polska oraz tytuł Najprzyjemniejszego Aktora Festiwalu na V Ogólnopolskim Festiwalu Sztuk Przyjemnych i Nieprzyjemnych w Łodzi. Spektakl pokazywany był na wielu festiwalach teatralnych w: Lyonie, Londynie, Bonn, Nitrze, Satu Mare, Lwowie, Katowicach i Cieszynie.

Wydzielno, dn. 30.11.2017
Lp. 31/P/N/17

Jako młody aktor doskonale sobie radził pracując z wybitnymi reżyserami. Między innymi z Andrzejem Domalikiem, Grzegorzem Jarzyną, Krzysztofem Warlikowskim. Spektakle z udziałem Cezarego Kosińskiego (m. in. „Iwona, Księżniczka Burgunda”, „2007:Macbeth”, „Hamlet”, „Bzik Tropikalny”, „Testament Psa”), były wielokrotnie prezentowane za granicą między innymi na Międzynarodowych Festiwalach Teatralnych np. w Avignon, w Edynburgu, Amsterdamie, Nitrze oraz na Litwie, Ukrainie, w Rosji, Rumunii, Francji, Niemczech, Szwecji, Wielkiej Brytanii, Stanach Zjednoczonych i w Kanadzie.

Pan Cezary Kosiński dał się również poznać jako aktor filmowy. Jego osiągnięcia na tym polu, to ponad 70 produkcji filmowych. Do najważniejszych kreacji można zaliczyć rolę Tadeusza Freia w „Długu” w reż. Krzysztofa Krauze, Brzytewki w „Panu Tadeuszu” w reż. Andrzeja Wajdy, Lednickiego w „Pianiście” w reż. Romana Polańskiego, Gołąbka w „Pieniądze to nie wszystko” w reż. Juliusza Machulskiego, Zmęczonego Faceta w „Zero” w reż. Pawła Borowskiego oraz Janisa w „Testosteronie” w reż. Tomasza Koneckiego i Andrzeja Saramonowicza.

Nic dziwnego, iż ten uzdolniony aktor został zaangażowany jako asystent prof. Jana Englerta w Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie. Po roku współpracy z Profesorem Pan Cezary Kosiński prowadził dla studentów III roku Wydziału Aktorskiego warsztat mistrzowski oraz dla studentów roku I Wydziału Aktorstwa Teatru Muzycznego zajęcia z „Wiersza” i „Prozy”. W roku akademickim 2016/2017 dla studentów Wydziału Aktorskiego na roku III „Pracę nad rolą” i obecnie z powodzeniem kontynuuje te zajęcia. Bardzo szybko Pan Cezary Kosiński zdobył uznanie w oczach kolegów i studentów. Bierze czynny udział w życiu Uczelni oraz reprezentuje ją na zewnątrz, m.in. udział w konferencji „W poszukiwaniu metody” – Kraków, grudzień 2017.

Praca nad rolą Makbeta w przedstawieniu teatralnym „ 2007 Macbeth” została opisana w pracy pisemnej. Reżyser przedstawienia Grzegorz Jarzyna traktował tekst jako inspirację i pretekst do zbudowania przedstawienia. Pan Cezary Kosiński dzięki temu miał też wpływ na powstawanie scenariusza oraz również na wybór środków aktorskich. Doświadczenie tym bardziej zobowiązujące, iż spektakl grany był z wykorzystaniem multimediiów (ekrany, mikroporty) co dawało możliwość większej rozpiętości funkcji i estetyk. Projekcje które są wyzwaniem dla każdego aktora, dla Pana Cezarego Kosińskiego stały się mobilizacją do osiągnięcia takiej obecności na scenie, w której najważniejsza była koncentracja i autentyczność. Rozbudowana medialność z efektami wizualnymi i akustycznymi wymagała również specjalnego treningu ruchowego oraz własnej inwencji i elastyczności wobec wizji Grzegorza Jarzyny.

Akcja przedstawienia „2007:Macbeth” zgodnie z interpretacją Grzegorza Jarzyny rozgrywa się współcześnie w trakcie międzynarodowego konfliktu gdzieś na wschodzie. Bohaterowie biorą czynny udział w akcjach militarnych np. pierwsza scena to zjazd żołnierzy na linach z helikoptera na dach budynku w celu pojmania dowódcy oddziału i wykonania egzekucji (odcięcie mu głowy). Aby zagrać tego typu rolę Pan Cezary Kosiński wraz z całym zespołem brał udział w specjalistycznym wojskowym treningu, który trwał cztery miesiące i obejmował: konfrontację bezpośrednią, podstawowy trening antyterrorystyczny, obsługę krótkiej i długiej broni palnej. Przez kolejne trzy miesiące każda próba zaczynała się od intensywnej rozgrzewki fizycznej. Grzegorz Jarzyna stworzył widowisko będące swoistym połączeniem teatru i filmu. Wprowadził odwołania do rzeczywistości kinowej i telewizyjnej, osiągnął szczególne napięcie między fikcją i realnością, jak również między kinem a teatrem. Spektakl cieszył się dużym zainteresowaniem w Polsce. Jan Bończ- Szablowski rekomendował przedstawienie w Rzeczpospolitej – „Spektakl jest przedstawieniem zwartym, wyrazistym, z dobrym aktorstwem i wielkim rozmachem inscenizacyjnym. Największym atutem spektaklu jest odtwórca roli tytułowej Cezary Kosiński. Przy pierwszym spotkaniu sprawia wrażenie człowieka, u którego odwaga i męstwo idą w parze z honorem. Ze swą delikatnością i wrażliwością zdaje się wręcz być bliskim kuzynem księcia Myszkina. Po takim człowieku nikt nie spodziewa się okrucieństwa. Patrząc na ludzi, którzy tak łatwo jak on dostali się we władanie zła, z przerażeniem myślę, że każdy z nas może znaleźć się na ich miejscu.”

Przedstawienie było prezentowane za granicą m.in. w Wielkiej Brytanii i USA. "2007: Macbeth" zapowiadany był we wszystkich najważniejszych gazetach w Wielkiej Brytanii. Artykuł o przedstawieniu i specjalnie wybudowanej na tę okazję przestrzeni ukazał się w "The Times", gazeta "The Sunday Times" opisuje go jako "siedlisko doskonałości artystycznej", a "The Scotsman" nazywa go "najważniejszym wydarzeniem w Szkocji" Po premierowym występie zespołu TR Warszawa w Edynburgu Andrew Dickinson z "The Guardian" porównał wszystkie 13 interpretacji słynnej sztuki Szekspira i stwierdził, że spektakl Jarzyny „jest największym i najśmielszym Makbetem z nich wszystkich”. Recenzentka tej samej gazety, Lyn Gardner porównuje spektakl do hollywoodzkiego hitu.

Mam satysfakcję bycia jednym z recenzentów w postępowaniu o nadanie stopnia doktora panu Cezaremu Kosińskiemu. Jest on dla mnie chwalebny wyjątkiem artysty zdeteterminowanego do poszukiwania teoretycznych i praktycznych metod pracy aktora nad sobą i rolą.

Wyjątkowość Pana Cezarego Kosińskiego jako aktora i człowieka polega na precyzji, metodyczności, skłonności do dogłębnych, wielowymiarowych dociekań. Jest osobą silną psychicznie i fizycznie.

Praca pisemna Pana Cezarego Kosińskiego nosi tytuł: „Aktor w procesie twórczym. Analiza pracy nad rolą Makbeta”. Promotorem pracy doktorskiej jest profesor Andrzej Domalik.

Przyznam iż od dawna nie czytałam pracy skoncentrowanej na procesie twórczym aktora, wyczerpującej temat, napisanej świetnym stylem. Ta praca to również osobisty wywód aktora który wnikliwie analizuje sztukę aktorską. Kilka myśli zawartych w tej pracy jest dla mnie sformułowanych na nowo i z nowej perspektywy, aktora przełomu wieków, pracującego w kilku mediach, operującego warsztatem nie tylko teatralnym, ale także filmowym i telewizyjnym. Umiejętnie wzbogacającego swój warsztat przenosząc doświadczenia gry przed kamerą na deski sceniczne. O wyjątkowym talencie pana Cezarego Kosińskiego świadczyć może jego bogaty dorobek i sukcesy jakie osiągnął, ale niewątpliwie najważniejsza jest nieustanna chęć poszukiwania własnej drogi w zawodzie.

Mam wrażenie, że widzenie pracy reżysera i aktora najlepiej odzwierciedlają przytoczone w pracy „Aktor w procesie twórczym. Analiza pracy nad rolą Makbeta”, Pana Cezarego Kosińskiego, słowa Jerzego Grotowskiego.

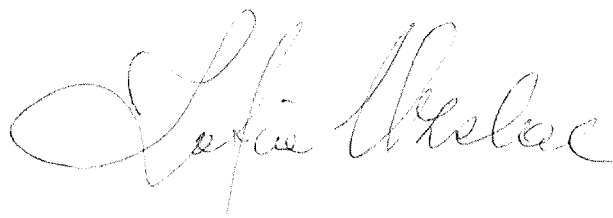
„Sztuka jest jak drabina Jakubowa po której szczeblach mogą schodzić aniołowie. Trzeba jednak aby szczeble były zrobione dobrze, żeby były najwyższej rzemieślniczej jakości. Teatr nie jest rzeczą świętą ale święta jest praca. Rzemiosło jest tym co musi zostać ocalone, Teatr może zginąć.”

oraz credo Pana Cezarego Kosińskiego

„Na tak rozumiany warsztat aktorski składa się wiele elementów, które można zamknąć w trzech podzbiorach:

- Umiejętne czytanie i rozumienie tekstu dramatu.*
- Praca nad interpretacją polegająca na zaangażowaniu, wrażliwości, wyobraźni i pracy twórczej na poziomie psychiczno – emocjonalnym.*
- Praca nad ciałem i głosem”.*

Biorąc pod uwagę dorobek artystyczny i pedagogiczny Pana Cezarego Kosińskiego stwierdzam, że w pełni spełnia warunki artykułu 16 ustawy z 14 marca 2003 roku (z późniejszymi uzupełnieniami) i wnioskuje o przyznanie panu Cezaremu Kosińskiemu stopnia doktora w dziedzinie sztuk teatralnych.

Łódź, dn. 30 listopada 2017 r.

Zofia Uzelac